

Jeg beklager meget over for ministeren, at jeg nævnte de problemer, eksportindustrien står over for. Jeg forstår på ministeren, at det ikke rigtig vedrører de tre lovforslag i dag, men dér er jeg af en anden mening. Jeg mener i allerhøjeste grad, at det har en stor betydning for de tre lovforslag i dag.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreasen (DF):

Jeg vil godt sige til arbejdsministeren, at når jeg nævnte det her med opbevaringssteder, så har det noget at gøre med, at man inden for AF-systemet har haft meget svært ved at få det til at fungere. Jeg erindrer da også, at arbejdsministeren på et tidligere tidspunkt har udtalt sig om, at det ikke fungerede godt nok. Det er baggrunden for, at vi havde en vis mistillid til arbejdsformidlingens evne til at behandle de her problemer med at få de langtidsledige og de tunge ledige ud på arbejdsmarkedet i den aktivering, der her er lagt op til.

Vi tror på, at det, som jeg også nævnte, er nødvendigt, at der skal være andre med i den aktivering, som er uden for AF. Vi har to store mastodonter, som er så tunge, at de faktisk har været en bremse for at få tunge ledige ud på arbejdsmarkedet, og det er arbejdsmarkedetsrådene og AF.

Derfor vil jeg godt sige til ministeren: Jeg håber, at vi får taget fat på og virkelig får gjort det effektivt på det område, samtidig med at vi benytter os af nogle andre områder, som kan være med til at skaffe den beskæftigelse, der skal til.

Ministeren nævnte også, at det ikke drejer sig om virksomhederne i dag. Nej, det gør det ikke, men det hænger dog sammen i sidste ende, og jeg må nok have lov til at sige til ministeren, at det måske kunne give anledning til, at regeringen overvejede at lette virksomhedernes byrder, så de var i stand til at opsuge den arbejdskraft, der skal ud.

Formanden:

Så er det hr. Jens Vibjerg som ordfører i anden omgang.

Jens Vibjerg (V):

Jeg rejste jo i mit første indlæg en række problemer og gav også udtryk for bekymringer på en række felter. Jeg håber selvfølgelig, at mine bekymringer og min skepsis viser sig at være ubegrundede.

Men der er et punkt, som jeg vil nævne her også, og det er reglerne om befordringsgodtgørelse. De bliver vel efterhånden udformet, således at kun privat jobtræning og jobrotation ikke berettiger til befordringsgodtgørelse, dvs. at nogle af de bedste instrumenter til at få ledige i arbejde bliver økonomisk mindst tillokkende. Det virker ikke særlig logisk. Jeg synes, at man med rette kan spørge, hvorfor nogen i det hele taget skal have befordringsgodtgørelse. Det er jo ikke det, der kendetegner det ordinære arbejdsmarked.

Jeg vil også godt sige noget positivt, fordi der er jo en række positive ting i lovforslaget – som jeg ikke her kan nå at komme omkring – men vi må jo indrømme, at det mere skyldes arbejdsmarkedets parter end ministeren.

Det er jo positivt med den tidligere aktivering og ikke mindst for den ældre del af de ledige, nemlig dem, der er over 50 år, for kommer man i den alder til at gå for længe, er risikoen for et mere vedvarende fravær fra arbejdsmarkedet overhængende.

Jeg vil også godt rose ministeren for, at han har erkendt og har medtaget i lovforslaget, at a-kassernes rådighedsvurderinger ikke er gode nok. Ministeren skal da også roses for, at han lukker lidt op for forsøgsvirksomhed i et par regioner, selv om ambitionsniveauet her er til at overse.

Jeg kan slutte med at give tilsagn om, at Venstre selvfølgelig vil være konstruktiv i udvalgsarbejdet i håb om, at vi får et godt resultat.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

I forhold til den, undskyld udtrykket, detalje, som hr. Jens Vibjerg har fat i omkring befordring i forbindelse med privat jobtræning, skal man huske to ting, nemlig at der er befordringsfradrag og at der ikke er noget indtægtsloft i forbindelse med den private jobtræning, så der er sådan set en form for ligestilling mellem de forskellige aktiveringsformer.

Til hr. Fransaard og hr. Mogens Andreasen: Hør nu her, arbejdsmarkedsreformen er jo i virkeligheden det bedste signal og den bedste hånds-rækning til dansk erhvervsliv, man kan forestille sig, fordi det hele går ud på, at den ledige arbejdskraft skal opkvalificeres, skal jobtrænes, således at man kan få den arbejdskraft med de rette kvalifikationer, som der nu er behov for.

Med hensyn til de mange bemyndigelser og til økonomien har jeg stor forståelse for, at man